

2014. január 14., kedd

P7_TA(2014)0014

Szociális védelem mindenki számára, beleértve az önálló vállalkozói tevékenységet folytatókat is

Az Európai Parlament 2014. január 14-i állásfoglalása a mindenki, köztük az önálló vállalkozói tevékenységet folytatók számára is elérhető szociális védelemről (2013/2111(INI))

(2016/C 482/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (3) és 6. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9., 53. és 151–157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 5., 15., 16., 27. 31., 34. és 35. cikkére,
- tekintettel a (felülvizsgált) Európai Szociális Charta 1., 2., 3., 4., 11., 12., 13., 19. és 23. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 1952. évi, a társadalombiztosítás minimális normáiról szóló 102. sz. egyezményére,
- tekintettel a szociálpolitikáról szóló 117. számú, 1962. évi ILO-egyezményre (alapvető célok és normák),
- tekintettel a munkahelyi baleset esetén nyújtott ellátásokról szóló, 1964. évi 121. sz. ILO-egyezményre, a rokkantsági, öregségi és túlélő hozzátartozói ellátásokról szóló, 1967. évi 128. sz. egyezményre, az egészségügyi ellátásról és a betegségi ellátásokról szóló, 1969. évi 130. sz. egyezményre, a foglalkoztatás előmozdításáról és a munkanélküliséggel szembeni védelemről szóló, 1988. évi 168. sz. egyezményre és az anyaság védelméről szóló egyezmény felülvizsgálatáról szóló, 2000. évi 183. sz. egyezményre,
- tekintettel a nemzeti szinten meghatározott szociális védelmi minimumról szóló, 2012. évi ILO-ajánlásra,
- tekintettel az ILO „Biztosítás nyújtása a válság idején és azon túl” című, globális szociális biztonságról (2010/2011) szóló jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel az ILO „Szociális védelem: egy életcikluson átívelő befektetés a társadalmi igazságosság, a szegénység csökkentése és a fejlődés érdekében” című, 2003. novemberi jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló 2010. július 7-i 2010/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a szociális védelmi rendszerek megfelelő forrásaira és a szociális támogatásra vonatkozó közös kritériumokról szóló, 1992. június 24-i 92/441/EGK tanácsi ajánlásra ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ http://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_142209/lang-en/index.htm

⁽²⁾ <http://www.ilo.org/public/english/protection/download/lifecycl/lifecycle.pdf>

⁽³⁾ HL L 166., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 180., 2010.7.15., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 303., 2000.12.02., 16. o.

⁽⁶⁾ HL L 245., 1992.8.26., 46. o.

2014. január 14., kedd

- tekintettel a szociális védelmi célok és politikák összehangolásáról szóló, 1992. július 27-i 92/442/EGK tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a szociális védelem modernizálása és fejlesztése terén folytatott együttműködés megerősítéséről szóló, 1999. december 17-i tanácsi következtetésekre ⁽²⁾,
- tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság 2011. február 10-i, „Az Európa 2020 stratégia szociális dimenziójának értékelése” című jelentésére ⁽³⁾,
- Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel a Bizottság „Fehér könyv – A megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendje” című, 2012. február 16-i közleményére (COM(2012)0055), tekintettel a Bizottság „Foglalkoztatási és szociális fejlemények Európában (2012)” című jelentésére,
- tekintettel a Bizottság „Foglalkoztatási és szociális fejlemények Európában (2012)” című 2013. január 8-i felülvizsgálati jelentésére ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság „Szociális védelem az Európai Unió fejlesztési együttműködésében” című, 2012. augusztus 20-i közleményére (COM(2012)0446),
- tekintettel a „A munkajog korszerűsítése szembenézve a XXI. század kihívásaival” című, 2006. november 22-i bizottsági zöld könyvre (COM(2006)0708),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Az önfoglalkoztatás keretében végzett munka új trendjei: a gazdaságilag kiszolgáltatott önfoglalkoztatás speciális esete” című, 2010. április 29-i véleménye ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „Az önfoglalkoztatói státusszal való visszaélés” című, 2013. március 21-i véleményére ⁽⁶⁾,
- tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló, 2008 október 3-i bizottsági ajánlásra (COM(2008)0639), és tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásáról szóló, 2009. május 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Bizottság 2009. október 14-i közleményére (COM(2009)0545) és az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságáról és a gazdaságélénkítésről szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az atipikus szerződésekről, a foglalkoztatási pályák megóvásáról, a rugalmas biztonságról és a szociális párbeszéd új formáiról szóló, 2010. július 6-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a szociális védelemről és társadalmi integrációról szóló 2006. március 15-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a szegénység elleni küzdelemben a minimáljövedelem szerepéről és Európában a befogadó társadalom előmozdításáról szóló, 2010. október 20-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel „A fiatalok munkanélküliségének kezelése: a kilábaláshoz vezető lehetséges utak” című, 2013. szeptember 11-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ HL L 245., 1992.8.26., 49. o.

⁽²⁾ HL C 8., 2000.1.12., 7. o.

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/11/st06/st06624-ad01.en11.pdf>

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7315>

⁽⁵⁾ HL C 18., 2011.1.19., 44. o.

⁽⁶⁾ HL C 161., 2013.6.6., 14. o.

⁽⁷⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 23. o.

⁽⁸⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 112. o.

⁽⁹⁾ HL C 351. E, 2011.12.02., 39. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 291. E, 2006.11.30, 304. o.

⁽¹¹⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 8. o.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0365.

2014. január 14., kedd

- tekintettel a be nem jelentett munkavégzés elleni határozottabb fellépésről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel 2007. július 11-i, „A munkajog korszerűsítése szembenézve a XXI. század kihívásaival” című állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az általános érdekű szociális szolgáltatások jövőjéről szóló 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformjáról szóló 2011. november 15-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendjéről szóló, 2013. május 21-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az Európai Parlamentnek a Bizottság „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében, többek között a 2014–2020-as időszakra szóló Európai Szociális Alapon keresztül” című közleményéről szóló, 2013. június 12-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság által készített, „A gazdaságilag függő helyzetben lévő önfoglalkoztatók szociális védelmi jogai” című, 2013. májusi tanulmányra ⁽⁸⁾,
 - tekintettel Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound) „Önfoglalkoztató vagy nem önfoglalkoztató? A »gazdaságilag függő helyzetben lévő munkavállalók« munkakörülményei” című, 2013. évi személyre szabott jelentésére ⁽⁹⁾,
 - tekintettel az Eurofound „Önfoglalkoztatók: munkaügyi kapcsolatok és munkakörülmények” című, 2009. március 2-i jelentésére ⁽¹⁰⁾,
 - tekintettel az Eurofound „Szociális partnerek részvétele az álláskeresési járadékok rendszereiben Európában” című, 2013. áprilisi összehasonlító jelentésére ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0459/2013),
- A. mivel a szociális biztonsághoz való hozzáférés alapvető jog, amely az uniós jognak, valamint a nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelően az európai szociális modell szerves részét képezi; mivel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) ajánlásokat fogadott el a nemzeti szociális védelmi minimumokról, amelyek célja, hogy mindenki számára biztosítsák a szociális biztonsághoz és az emberi méltóságnak megfelelő életszínvonalhoz való alapvető jogot;
- B. mivel a szociális biztonság nemzeti hatáskörbe tartozik, és uniós szinten koordinálják;
- C. mivel a szociális védelem megkönnyíti a munkaerő-piaci változásokhoz való alkalmazkodást, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet, biztosítja a munkaerő-piaci integrációt és az emberi erőforrásokba való beruházást jelent; mivel a szociális védelem stabilizáló szerepet tölt be a gazdaságban és olyan anticiklikus tényező, amelynek köszönhetően nő a belső kereslet és a fogyasztás;

⁽¹⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 1. o.

⁽²⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 321. o.

⁽³⁾ HL C 175. E, 2008.07.10, 401. o.

⁽⁴⁾ HL C 33. E., 2013.2.5., 65. o.

⁽⁵⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 57. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0204.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0266.

⁽⁸⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507449/IPOL-EMPL_ET\(2013\)507449_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507449/IPOL-EMPL_ET(2013)507449_EN.pdf)

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1366.htm>

⁽¹⁰⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/comparative/tn0801018s/tn0801018s.htm>

⁽¹¹⁾ http://www.eurofound.europa.eu/eiro/studies/tn1206018s/tn1206018s_3.htm

2014. január 14., kedd

- D. mivel a válság leküzdése érdekében egyes tagállamok éppen akkor csökkentették jelentősen költségvetésüket, amikor a munkanélküliek számának növekedése következtében megnőtt a szociális védelem iránti igény; és mivel a nemzeti szociális védelem költségvetési előirányzatainak további nehézséggel kellett szembesülniük, mivel a befizetett járulékok csökkentek annak következtében, hogy számos ember veszítette el a munkahelyét vagy hogy csökkentek a bérek, és ezzel ténylegesen veszélyeztették az európai szociális modellt;
- E. mivel néhány uniós tagállamban a szociális védelem fedezete nem elegendő, és azt tovább lehetne növelni; mivel az Unióban még mindig előfordulnak a kiszolgáltatott munkavállalókkal szembeni visszaélések;
- F. mivel a hagyományos szociális védelmi modellek többségét, és különösen a társadalombiztosítást, valamint a munkajogot úgy alakították ki, hogy az alkalmazottak szociális és munkajogait garantálják, fennáll a veszélye annak, hogy a munka jellegének új formáival és az önálló vállalkozók számának növekedésével a munkavállalók új csoportjai pusztán csökkent szociális védelemben részesülnek;
- G. mivel a vállalkozóvá váló nők a férfiaknál gyakrabban említik döntésük fő motivációjaként a munka és a családi élet közötti jobb egyensúlyt és/vagy a gazdasági szükségszerűséget;
- H. mivel az önálló vállalkozói tevékenységet folytatók között kisebbségben vannak a nők, azonban körükben nagyobb a valószínűsége az elszegényedésnek;
- I. mivel a megfelelő nyugdíjjogosultsághoz, betegszabadsághoz, fizetett szabadsághoz és a szociális biztonság egyéb formáihoz való hozzáférés hiánya még súlyosabbá teszi a nők számára a nemek közötti bérszakadékot, különösen a nyugdíjba vonulás után;
- J. mivel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató, túl kevés vagy nagyon rosszul fizetett munkát végző személyek – főleg nők – növekvő száma kerül a szegénységi küszöb alá, akik azonban nincsenek hivatalosan munkanélküliként nyilvántartva;
- K. mivel a munkavállalókat megillető szociális jogok megsértésének, a verseny torzulásának és a szociális dömping kockázatának elkerülése érdekében hasznos lehet világosan meghatározni a színlelt önfoglalkoztatást, és meg kell előzni az esetleges visszaéléseket;
- L. mivel a színlelt önfoglalkoztatás alapvetően a járulékfizetés részleges elkerülésének egy formája, amelyet nehéz kimutatni, és amely aláássa a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságát és megfelelőségét, mivel alapvető forrásoktól fosztja meg őket;
- M. mivel a néhány tagállamban fennálló különösen magas munkanélküliségi arány a (fajlagos) munkaköltség csökkentésére irányuló állandó nyomással súlyosbítva olyan nemzeti munkaerő-piaci trendekhez és gyakorlatokhoz vezet, amelyek a színlelt önfoglalkoztatás további fejlődését és növekedését ösztönzik;
- N. mivel a gazdaságilag kiszolgáltatott önfoglalkoztatók munkafeltételei nem térnek el radikálisan az alkalmazottakétól, ezért szociális biztonsági és munkajogaiknak is szükség szerint jobban kellene hasonlítaniuk az alkalmazottak jogaihoz;
- O. mivel nem áll rendelkezésre megbízható, pontos és összehasonlítható információ és adat az önálló vállalkozói tevékenységet folytatók helyzetéről, munkakörülményeiről, illetve a munka és a gondozás összeegyeztethetőségét lehetővé tevő szociális biztonsági lehetőségekről;
- P. mivel 2012-ben az önálló vállalkozók a teljes foglalkoztatás 15 %-át tették ki az Európai Unióban miközben az önfoglalkoztatás sok esetben nem a leginkább preferált lehetőség az érintett személy számára, hanem inkább kényszerűség egyéb munkalehetőségek vagy a munka és a hozzátartozók gondozásának összeegyeztethetőségét lehetővé tevő, megfelelően rugalmas munkakörülmények hiánya miatt; mivel az önálló vállalkozóknak számos tagállamban nehézségeket okoz, hogy elegendő nyugdíjjogosultságot szerezzenek, és ezáltal e személyek számára megnő a jövőbeni szegénység kockázata; mivel a gazdaságilag függő önálló vállalkozók ritkán szerveződnek vagy képviselik magukat szakszervezetekkel, még akkor sem, ha jobban ki vannak téve a munkaidővel való és egyéb alapon történő visszaélésnek;

2014. január 14., kedd

Szociális biztonság mindenkinek

1. hangsúlyozza, hogy tagállami szinten folyamatosan optimalizálni és korszerűsíteni kell a szociális védelmi rendszereket annak érdekében, hogy az általános hozzáférés és a megkülönböztetésmentesség elvein, valamint a demográfiai és a munkaerő-piaci változásokra való rugalmas reagálás képességén alapuló, stabil, fenntartható és megfelelő szociális védelmet biztosítsanak mindenki számára;
2. felszólítja a tagállamokat, hogy a szociális juttatások megfelelőségének garantálása érdekében biztosítsák a szociális biztonsági rendszerek felelősségteljes és fenntartható hosszú távú finanszírozását, fejlesszék tovább a szociális biztonsági rendszerek megelőző ágát, és helyezzenek nagyobb hangsúlyt az intézkedések végrehajtására, különösen gazdasági válság idején, nem feledkezve meg arról, hogy a szociális beruházások egyik legfontosabb tényezője az, hogy lehetővé teszik a szociális és a gazdasági célok összeegyeztetését, és hogy hosszú távon hozzájárulhatnak a gazdaság fenntartásához és fejlődéséhez; e tekintetben úgy véli, hogy a szociális beruházásokra pontosan így, azaz beruházásként és nem kiadásként kell tekinteni;
3. felhívja a figyelmet arra, hogy néhány tagállamban az idősödő népesség, az alacsony születési arány és a változó munkaerőpiac sűrűsöbbé teheti a szociális biztonsági rendszerek – köztük a nyugdíjak – megreformálását, fenntarthatóságuk biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a nők a férfiaknál gyakrabban szakítják meg szakmai karrierjüket vagy vállalnak részmunkaidős állásokat gyermekek és más eltartottak gondozása céljából, aminek viszont negatív hatása lehet a nyugdíjukra, és jobban kiteszi őket a szegénység veszélyének; ennek kapcsán felszólítja a tagállamokat, hogy a szakmai karrier ilyen megszakításait biztosított időszakként ismerjék el a nyugdíjjogosultság megállapítása és kiszámítása során; hangsúlyozza, hogy a reformokba a nemzeti jogszabályoknak és gyakorlatnak megfelelően a társadalmi partnereket és az érdekelteket is be kell vonni, és azokról megfelelően tájékoztatni kell a polgárokat;
4. felszólítja a tagállamokat, hogy garantálják a nemzeti szociális védelmet, amely biztosítja az ország által meghatározott tisztességes jövedelem védelmét és az alapvető szociális kedvezményekhez való hozzáférést biztosítja, különösen betegség, munkanélküliség, szülés, fogyatékoság és nyugdíj esetén, az adott tagállamban a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem érdekében; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az ILO javaslatainak megfelelően dolgozzanak ki stratégiákat a szociális biztonság fejlesztésére vonatkozóan;
5. hangsúlyozza, hogy a kellően magas színvonalú, hatékony szociális védelmet a foglalkoztatásban való részvétel ösztönzését elősegítő intézkedésekre kell alapozni, hozzájárulva a munkahelyi egészség és biztonság javításához és a termelékenység növeléséhez, ami komoly versenyelőnyt jelent; hangsúlyozza, hogy a szociális védelem szintjének csökkentését nem lehet olyan megoldásnak tekinteni, amely előkészíti az utat a foglalkoztatási szint növeléséhez;
6. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy minden munkavállaló és önálló vállalkozó számára elérhető legyen az egész életen át tartó tanulás azáltal, hogy a csak az állandó szerződéssel rendelkező munkavállalók számára elérhető meglévő uniós és nemzeti támogatásokat megnyitják – munkaszerződésük típusától függetlenül – valamennyi munkavállaló, köztük az önálló vállalkozók előtt;
7. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek még több erőfeszítést annak érdekében, hogy strukturális reformokat és intézkedéseket hajtsanak végre, hogy munkahelyeket hozzanak létre a fiatalok számára, és gondoskodjanak arról, hogy a fiatal munkavállalókat ne érje megkülönböztetés azáltal, hogy szociális biztonsági jogait korlátozzák; felkéri továbbá a tagállamokat, hogy a Bizottsággal együttműködve biztosítsanak megfelelő szociális védelmet a fiatalok számára a gyakornoki és szakmai képzési rendszerek keretében, melyek révén munkatapasztalatot szerezhetnek;
8. hangsúlyozza, hogy az idősebb emberek nem jelentenek gazdasági és szociális terhet, hanem éppen ellenkezőleg, az élet során szerzett tapasztalataik és tudásuk érték; a generációk közötti szolidaritás keretében a 60 év feletti munkavállalókat arra kell ösztönözni, hogy továbbra is jelen legyenek a munkaerőpiacon annak érdekében, hogy átadhassák tudásukat és tapasztalatukat az utánuk következő nemzedékeknek.
9. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák elérhető gyermekgondozási és oktatási létesítmények rendelkezésre állását, illetve hozzáférést az önálló vállalkozók számára a közszolgáltatásokhoz, valamint a gyermekgondozáshoz kapcsolódó adó- és szociális kedvezményekhez;
10. felszólítja a tagállamokat, hogy valamennyi munkavállaló, köztük az önálló vállalkozók és a tevékenységeikben részt vevő házastársak vagy partnerek számára is támogassák a munka és a gondozás összeegyeztethetőségének lehetőségét, például a 2010. július 7-i 2010/41/EU irányelv 7. és 8. cikke alkalmazásának felgyorsítása révén, illetve azáltal, hogy a munkavállalóknak kérésükre rugalmasságot biztosítanak a munkaidő, a távmunka és a részmunkaidős foglalkoztatás terén kiskorúak vagy eltartottak gondozása céljából;

2014. január 14., kedd

11. kiemeli, hogy szükség van a munkavállalók, az önálló vállalkozók, illetve a foglalkoztatásból az önálló vállalkozás felé elmozdulók számára tovább- és újraképzési lehetőségek nyújtására; e tekintetben felszólítja a tagállamokat, hogy szüntessék meg a tovább- és újraképzés előtt álló akadályokat, és támogassák az egész életen át tartó tanulást mindenki számára;
12. felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák és segítsék elő az önálló vállalkozó személyek, különösen a nők önszerveződését, hogy jobban meg tudják védeni kollektív érdekeiket;
13. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő szociális védelmet a legkiszolgáltatottabb csoportok – például a munkanélküliek, a fogyatékossgal élők, az egyszülős családok, a fiatal családok, a fiatalok, az idősek és a nyugdíjasok – számára is; ezenfelül felszólítja a tagállamokat, hogy az összes kiszolgáltatott személy és a tartós ápolásra szoruló személyek számára tegyék hozzáférhetőbbé a szociális juttatásokat, különösen a vidéki területeken és a hátrányos helyzetű régiókban;
14. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hatásköreiknek megfelelően hozzanak a hátrányos munkaerő-piaci megkülönböztetés minden – többek között a nők ellen irányuló – formája elleni küzdelemre irányuló intézkedéseket, valamint szociális védelmi intézkedéseket annak érdekében, hogy a nők ugyanazért a munkáért ne kapjanak kevesebb fizetést és szociális juttatást – többek között nyugdíjat –, mint a férfiak, hogy biztosítsák az anyasággal kapcsolatos jogosultságaik védelmét és hozzanak intézkedéseket a munkavállalók terhesség alatti tisztességtelen elbocsátása ellen, és a gondozási feladatokat ellátó nők és férfiak tisztességtelen elbocsátással szembeni védelme érdekében; felszólítja a Tanácsot, hogy gyorsítsa fel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló irányelv elfogadását;
15. hangsúlyozza, hogy az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2010/41/EU irányelv szerint a tagállamoknak törekedniük kell minden olyan akadály megszüntetésére, amely megakadályozza, hogy a nők és házastársaik vagy a nemzeti jog által elismert élettársaik a nemzeti jog által számukra biztosított szociális védelemben részesülhessenek;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy lépjenek fel hatékonyan a kis és nagyon kicsi családi vállalkozásokban alkalmazott családtagok – többek között a házastársak (élettársak) – szociális védelmének az alkalmazás tisztázatlan és informális feltételeiből vagy önálló vállalkozói státuszukból adódó hiányának előfordulása ellen;
17. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem érdekében – megfelelő minimumjövedelem és szociális biztonsági rendszer biztosítása révén, figyelembe véve a marginalizálódott és a szegénység kockázatának kitett közösségeket is – hozzanak konkrét intézkedéseket a különböző nemzeti gyakorlatokkal – többek között a kollektív megállapodásokban vagy nemzeti jogszabályokban megállapított előírásokkal – összhangban;
18. felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák a be nem jelentett és rosszul fizetett munka és a bizonytalan munka ellen folytatott küzdelmet, beleértve az álrészdős állásokat is, és minden munkavállalónak biztosítsanak megfelelő szociális védelmet; továbbá elítéli az atipikus munkaszerződésekkel való visszaélést, melynek célja foglalkoztatási és szociális védelmi kötelezettségek teljesítésének elkerülése;
19. felkéri a tagállamokat, hogy javítsák az igazgatási együttműködést a különböző hatóságok (munkaügyi felügyeletek, adóhivatalok, önkormányzatok és társadalombiztosítási szolgálatok) között nemzeti és uniós szinten egyaránt, mivel ezáltal megkönnyíthető az uniós munkajogi előírások végrehajtása, csökkenthető a be nem jelentett munkavégzés, és hatékonyabban oldhatóak meg a különböző tagállamokban hatályos munkaerő-piaci szabályozási rendelkezések közötti ellentmondásokból adódó problémák;
20. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a szociális biztonsági rendszerekre vonatkozó jogszabályokat, és kövesse nyomon azok végrehajtását és összehangolását, adott esetben a szubszidiaritás elvének figyelembevételével, és felhívja a tagállamok figyelmét arra, hogy nem engedhető meg, hogy diszkriminatív szociális védelmi intézkedéseket alkalmazzanak a más tagállamokban dolgozó uniós migráns munkavállalókra; meggyőződése, hogy minden más tagállamban dolgozó, mobil munkavállalónak megfelelő szociális biztonsági jogokkal és biztosítással kell rendelkeznie; a szolgáltatások szabad mozgása keretében kiküldött munkavállalóknak kiküldetésük előtt tájékoztatást kell kapniuk munkáltatójuktól a fizetési és munkafeltételekről, a 96/71/EK irányelvnek megfelelően;

2014. január 14., kedd

21. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy törekedjenek megfelelő egyensúlyra a munkaerőpiac biztonsága és rugalmassága között, például a rugalmas biztonság alapelveinek átfogó végrehajtásával, és kezeljék a munkaerőpiac szegmentáltságának kérdését azáltal, hogy egyrészt megfelelő szociális védelmet nyújtanak az átmeneti időszakban lévő, illetve az ideiglenesen vagy részmunkaidőben foglalkoztatott személyek számára, másrészt pedig biztosítják a képzési lehetőségekhez való hozzáférést; rámutat arra, hogy a rugalmas biztonság biztosításának elmaradása csökkentené a szociális biztonsági rendszerek fenntarthatóságát, a juttatások minőségét, a jövedelmek és a munkaerő termelékenységét, a valódi gazdasági és társadalmi kohéziót, ami pedig aláássa a foglalkoztatási szintek fenntartására és növelésére irányuló Európa 2020 stratégiát;
22. felszólítja Bizottságot, hogy az Európai Unió szempontjából vizsgálja meg, hogy a tagállamokban a munkaügyi szabályozásban a közelmúltban végbement, a munkaerő-piac rugalmasságának növelésére irányuló változások következtében csökkent-e az alkalmazottak szociális biztonsága, és hogy nem sérültek-e a rugalmasság és a biztonság elvei;
23. nyomatékosan támogatja a fő foglalkoztatási és szociális mutatókat tartalmazó eredménytábla javasolt kidolgozását, amely az első lépés lehetne a konkrét összehasonlítható adatok azonosítása felé;
24. sürgeti a Bizottságot, hogy adott esetben minden javaslatába foglalja bele a tisztességes munkával kapcsolatban az ILO menetrendjében meghatározott négy célt, és hogy a növekedésről szóló éves vizsgálatába vegye fel az ILO ajánlásaiban a nemzeti szociális minimumokkal kapcsolatban meghatározott célokat annak érdekében, hogy e nemzeti szociális védelem minden munkavállalónak biztosítva legyen Európában;

Az önfoglalkoztatók szociális biztonsága

25. hangsúlyozza, hogy az önfoglalkoztatást kétségtelenül a munkahelyteremtést és a munkanélküliség csökkentését elősegítő munkaformaként kell elismerni, és annak terjedését a tagállami nemzeti jogszabályokban meghatározott önálló vállalkozókra vonatkozó megfelelő szociális védelmi intézkedéseknek kell kísérniük;
26. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a munka és a gondozás feladatainak összeegyeztetését rugalmas munkaórák és munkahelyszín biztosításával a munkavállalók számára abból a célból, hogy ne a másoktól függő önfoglalkoztatás legyen az egyetlen lehetőség számukra, ha rugalmasságra van szükségük;
27. hangsúlyozza, hogy naprakész és a jelenlegiekénél részletesebb statisztikai adatokra van szükség, amelyeket az önálló vállalkozók és az önfoglalkoztatás különböző kategóriái gazdasági jelentőségének elemzése céljából lehetne felhasználni; és kéri az önfoglalkoztatással kapcsolatos kérdések befoglalását az Európai Unió munkaerő-piaci felmérésébe;
28. felhívja a figyelmet arra, hogy az önfoglalkoztatás világos nemzeti fogalommeghatározásának hiánya növeli a színlelt önfoglalkoztatás kockázatát az uniós munkavállalók körében, és akadályozza a megfelelő szociális biztonsághoz való hozzáférést; felhívja a figyelmet arra, hogy az önálló vállalkozók tagállamonként eltérő jogállása az önálló vállalkozók szociális biztonságának jobb összehangolását eredményező megoldásokat tesz szükségessé, elkerülendő a munkavállalók szabad mozgásának korlátozását;
29. felszólítja a Bizottságot, hogy segítse elő a tagállamok közötti cseréket, hogy iránymutatást biztosítsanak az atipikus foglalkoztatás különböző formáival, köztük az önfoglalkoztatással kapcsolatban, és segítse a tagállamokat a megfelelő munkajogi jogszabályok és szociális védelmi intézkedések így foglalkoztatott munkavállalókra való alkalmazásában; úgy véli, hogy a tagállamoknak a színlelt önfoglalkoztatást szintén világosan meg kell határozniuk, és a munkáltatókat büntetéssel kell sújtaniuk, ha ilyen esetek bebizonyosodnak; azonban hangsúlyozza, hogy a munkavégzés helye szerinti tagállam hatáskörében kell hagyni a munkaviszony státuszának meghatározását;
30. felszólítja az európai szociális partnereket, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a függő önálló vállalkozás kérdését, és találjanak gyakorlati megoldásokat, különösen azokban az ágazatokban, ahol a határokon átnyúló tevékenységek fontos szerepet játszanak, és a veszélyeztetett csoportokban, mint például a háztartási alkalmazottak és az alacsonyán fizetett munkavállalók körében;
31. nyomatékosan felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az önfoglalkoztatás ne váljon a munkavállalók szociális biztonsághoz és munkához való hozzájutása megakadályozásának eszközévé vagy a munkáltatók számára a munkajogi és társadalombiztosítási jogszabályok megkerülését lehetővé tevő eszközzé; másrészt kéri, hogy az önfoglalkoztatás és az ilyen jellegű gazdasági tevékenység előnyeinek megőrzése, valamint a vállalkozási szellem és a szolgáltatások minőségének fejlesztéséhez való hozzájárulás érdekében az önálló vállalkozókat ne hasonlítsák az alkalmazottakhoz;

2014. január 14., kedd

32. felszólítja a tagállamokat, hogy szükség esetén fejlesszék a nyugdíjjal, a fogyatékossgal, a szülési/apasági szabadsággal és a munkanélküliséggel kapcsolatos szociális védelmet, hogy az önfoglalkoztatókra vonatkozó szociális védelmi rendelkezések jobban igazodjanak az önfoglalkoztatók szükségleteihez;

33. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő és támogassák a munkahelyi balesetek és betegségek elleni csoportos biztosítást; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak hozzáférést kollektív és szolidaritáson alapuló biztosítási és nyugdíjrendszerekhez az önálló vállalkozók számára;

34. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek közzé információkat valamennyi polgár számára a szociális védelemhez fűződő jogait illetően, és az önfoglalkoztatói státuszt megszerezni kívánók számára is biztosítsanak megfelelő tájékoztatást az e státusz megszerzésével járó, a szociális védelmet és a munkajogot érintő, rájuk vonatkozó változásokról, valamint a gazdasági tevékenységükkel összefüggő egyéb jogokat és kötelezettségeket illetően; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson tájékoztatást az önálló vállalkozók és a mobil munkavállalók számára a migrációval, a bevándorlással és a határokon átnyúló munkavégzéssel kapcsolatos jogaikról és kötelezettségeikről;

35. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a nemzeti gyakorlatnak megfelelően a szociális partnereket vonják be a szociális védelem fejlesztésének és korszerűsítésének folyamatába, valamint uniós és nemzeti szinten is fejlesszék a szociális párbeszédet; felszólítja továbbá a szociális partnereket, hogy napirendjükre vegyék fel az önfoglalkoztatók munkajogaival és szociális védelmével kapcsolatos kérdéseket, hogy megfelelő szociális védelmi keretre irányuló rendelkezéseket az vezessenek be önálló vállalkozók számára a viszonyosság és a megkülönböztetésmentesség elve alapján, és elemezzék, hogy be kellene-e vonni az önálló vállalkozókat a kollektív tárgyalásokba, és ha igen, hogyan, beleértve az azzal kapcsolatos egyedi stratégiákat is, hogy miként kellene figyelembe venni az önálló vállalkozók problémáit olyan esetekben, amikor a nemzeti jog nem teszi lehetővé az önálló vállalkozók szakszervezeti képviselését; ösztönzi a szociális partnereket, hogy osszák meg az önálló vállalkozók számára nyújtott szolgáltatások, a színlelt önfoglalkoztatás elleni küzdelem, illetve a saját elhatározásukból önálló vállalkozók önszerveződése terén a bevált gyakorlatokat a szakszervezetekkel és a szakmai szervezetekkel;

o

o o

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek.
